

Herkes Yaşadığı Kadar Yaşar

— zaza mahsun · 03 Mart 2024

Çocukluk yıllarımızı
Kalem gibi karaladın
Defter gibi yırtttın attın acıların bir kenarına
Sana olan ölümsüz sevgimi
Kitap gibi okumadın göremedin

Sevin yar sevin
İstedğin oldu
Gözün aydın kurtuluyorsun benden
Zor günlerimde yanımda olmadın
Çocukluk sevdamin yuvasını yıktın
Sahipsiz yetim,öksüz,çaresiz bıraktın
Sahipsiz sokakların kenarında ölüme mahkum ettin
Dertlerin içerisinde acımasızca bıraktın
Şimdi gidiyorsun

Çocukluk sevgisi gibi
Belki seversin dedim
Hiç mi vicdanın sızlamadı
Gözümün önünde aldattın
O kadar acılar çektim
Senin aldattığın gibi
Canımı yüreğimi bu kadar çok acıtmadı
Olsun madem böyle mutlu olmak istiyorsan
Tüm mutluluklar senin olsun

Saçının bir teline bile hasret bıraktın
Eğer birgün ölürsem
Mezar taşıma
Çocukluk sevdası aldattığı için
Çok istediği çocukluk sevdasına kavuşamadan gitti diye yazsınlar
Yaralarımı daha çok derin yaraladın
Ellerine kınaları yak
Beni bitirdin darmadağın ettin

Herkes okuduđu kadar okur
Herkes yaşadığı kadar yaşar
Kalemin,defterin,silgin
Kitabın varsa okursun
Elinden tutabilecek sevdiğin varsa yaşarsın

Yağmur gibi yağmak
Güneş gibi doğmak
Rüzgar gibi savrulmak
Gece gibi uyumak
Sabah gibi uyanmak
Yaşamak,nefes almak budur
Gülerken değil
Ağlarken mutlu olmayı ister insanoğlu
Her sazın mızrabı bir değil

Zaza mahsun Tuğrul